

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Haber-Yorum

Kefaret Günü!

Haber:

Yahudi varlığı ordusunun arşivi, Yahudi takvimine göre Cumartesi günü (Yom Kippur, yani Kefaret Günü) olan 1973 savaşıdan, 51 yıl önceki mini bakanlar kurulu toplantısının kaydı da dahil olmak üzere nadir materyalleri ortaya çıkarmaya devam ediyor.

Yahudi varlığının resmi yayın kuruluşu, o dönemde kabinede yapılan tartışmalardan yayınlanan kayıtların, 51 yıl sonrasını bile kanıtladığını ve yapılan tartışmanın, “her şeyden önce Başbakan Golda Meir’in esir düşen askerlere yönelik yükümlülük konusunda yaptığı kesin açıklamalarıyla” neredeyse aynısı olduğunu söylüyor.

Yaklaşık bir saat uzunluğundaki kayıt, 19 Kasım 1973 tarihindeki savaş konseyinin kapalı bir oturumunda, ABD’nin arabuluculuğunda yürütülen esirlerin geri alınması görüşmelerinin akabinde gerçekleşen tartışmaları belgeliyor. Bu kayıтта geçenler arasında Golda Meir’in, Arap yöneticilerin düşman tarafından tutulan esirlere ilişkin görüşlerinin aksine onların kendi esirlerine ilişkin görüşleri hakkındaki konuşması da yer alıyor.

Yorum:

Bu tarihi kayıтта, ölen Başbakan Golda Meir’in, 1973 Ekim Savaşı sırasında, Yahudi Ordu Bakanı Moşe Dayan ve bazı üst düzey ordu generallerinin de aralarında bulunduğu bir dinleyici kitlesine şu şekilde yaptığı konuşmadaki sesi duyuluyor: “Birçok şeye müsamaha gösterilecektir ancak müsamaha gösterilmeyecek tek bir şey vardır ki o da zayıflıktır. Zira zayıf olarak nitelendirildiğimiz an, sonumuz olur.”

Yahudi devleti, etrafını saran terör havası devam ettiği sürece ayakta kalır, şayet bu hava sarsılırsa -ki bu olmuştur- onun altındaki gerçek ortaya çıkar; çünkü onlar savaş ya da kıtal ehli değillerdir.

Başka bir açıdan kayıt, BM arabulucularının Golda Meir’e Arap ülkelerinin Yahudilerin esirlerine ne kadar değer verdiğini bildiklerini ve bunu bir koz olarak kullandıklarını söylediklerini ortaya koyuyor. Zira Meir şöyle diyor: “Bu insanlar bizim göz bebeklerimiz gibidir ama onlar bunu istismar ediyorlar.” Kendi ülkelerinin aksine Arap ülkelerinin, esirlerinin iadesi için aynı şekilde hareket etmediklerine işaret etmiştir.

Meir katılımcılara şunları söyledi: “Ne yani, insanları önemsemeyi bırakmamız mı gerekiyor?” Ve şöyle ekledi: “Ancak bizler burada kesinlikle eşit değiliz, umuyorum ve kabul ediyorum ki onlar bizim seviyemize yükselecekler; ancak Allah korusun ki biz onların seviyesine düşeceğiz. Bu da onlar için,

esirlerin serbest bırakılması için çaba sarf etmek gerektiğinde, insani nedenlerden dolayı değil, aksine siyasi nedenlerden dolayı olduğu, bunu da yüz suyunu korumak olarak adlandıracakları anlamına gelmektedir.”

Bu sözlerin gerçekliği hâlâ mevcuttur; zira Müslümanların canları ve akıtılan ve sabah akşam akıtılmaya devam eden kanları Müslümanların başındaki yöneticilerden hiçbirini harekete geçirmiyor ve onlar için hiçbir şey ifade etmiyor. Peki ya düşmanın elinde bulunan esirlere ne demeli?

Golda Meir askerlerini gözbebeği olarak tanımlarken Müslümanların başındaki yöneticiler ise Gazze’de kaybedilen 40.000’den fazla cana gözlerindeki bir çapaktan başka bir şey olarak bakmıyorlar ve bir an önce onlardan kurtulmak istiyorlar. Açlara, susuzlara, yaralılara ve esirlere gelince; onların, yöneticilerin nezdince hiçbir önemi yoktur.

İzzetli bir devlete ve izzetin anlamını bilen yöneticilere sahip izzetli bir ümmet olduğumuzda, her Müslüman erkeğin ve kadının bir değeri ve ağırlığı olacaktır; zira ordular, onlara yardım etmek, onları kurtarmak ya da onları korkutanları disipline etmek için harekete geçecektir. Bugün ise Gazze için ağlayan kimse yok; hatta Müslümanların başındaki yöneticilerden artık kınama ve eleştiri bile işitilmiyor. Onların bildiği en iyi yol, kendilerini tarafsız bir arabulucu olarak görmektir!

Yöneticilerin hali işte böyledir; peki ya geri kalan Müslümanlara, özellikle de güç ve kuvvet ehline ne demeli?

Yahudiler, katliamlarını, taşları ve ağaçları yok etmelerini Allah’ın affedeceği ve bu süre zarfında yeryüzündeki tüm ifsatlarını bağışlayacağı zannıyla (Yom Kippur, yani Kefaret Günü) gününü kutluyorlar ki bu onların işidir. Peki ya İslam ümmetinin sessiz kalmasına, özellikle de ordular gibi vakıayı değiştirme gücüne sahip olanların gördükleri karşısında kıllarını dahi kıpırdatmamalarına ne demeli?! Peki yarın Allah’ın huzuruna çıktığınızda ne gibi bir mazeretiniz olacak?! Yoksa herhangi bağışlanma mı umuyorsunuz?!

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Hüsameddin Mustafa